

Міністерство
закордонних справ
України

Комунікаційна Стратегія Україна–держави Південно-Східної Азії

2026-2028 рр.

Зміст

Вступ	4
Основні підходи та принципи	6
Термін дії та його обґрунтування	7
Регіональний контекст	8
Комунікаційна спроможність МЗС та ЗДУ	9
Візія. Місія. Мета. Цілі	10
Завдання	12
Очікувані результати комунікаційних цілей	19
Цільові аудиторії	21
Канали комунікації	26
Моніторинг і оцінка реалізації стратегії	30

Основні підходи та принципи

Вступ

Південно-Східна Азія сьогодні є одним із ключових регіонів, що змінюють світ – це надзвичайно динамічний простір, де перетинаються інтереси найбільших глобальних сил, проходить понад третина світового морського вантажообігу, вирішуються питання продовольчої безпеки і технологічного лідерства. Саме тут, під постійним тиском великодержавної конкуренції, народжуються нові форми міжнародної взаємодії поза традиційними блоками і поза нав'язаними ззовні ієрархіями. Побічні ефекти великих глобальних криз відчуються тут особливо гостро: повномасштабна агресія РФ проти України безпосередньо б'є по регіональних ринках та цінах, впливає на стабільність морських шляхів, а також моделює нові безпекові доктрини. Посилення присутності України в регіоні визначено одним із пріоритетів. Водночас ключовим ресурсом для розвитку партнерських відносин є національна експертиза у сферах безпеки, технологій та продовольства.

Усвідомлюючи ці перспективи, українська дипломатія послідовно втілює завдання Президента України Володимира Зеленського з розширення географії стратегічних партнерств у світі. Міністерство закордонних справ України послідовно працює над зміцненням політичної підтримки держави. Зокрема, з метою виходу за межі традиційних форматів співпраці ініціюється та розвивається створення нових багатосторонніх механізмів, а також формуються дієві коаліції у політичній, економічній, безпековій та культурній сферах.

Просування на цьому напрямі відбувається поетапно і через послідовні кроки. Першою важливою подією на цьому шляху стало приєднання України до Договору про дружбу та співробітництво в Південно-Східній Азії (ТАС), що заклало політико-правові засади співробітництва з Асоціацією держав Південно-Східної Азії (АСЕАН). 10 листопада 2022 року в Пномпені під час Саміту АСЕАН за головування Камбоджі Міністр закордонних справ України підписав Інструмент про приєднання до ТАС. Україна стала 50-м учасником цього багатостороннього договору. В умовах повномасштабної агресії всі десять держав-членів АСЕАН підтримали приєднання України – красномовне свідчення того, як регіон оцінює принципи, які відстоює Україна. У свою чергу, Верховна Рада України ратифікувала документ 21 грудня 2023 року, чим остаточно закріпила правову основу для подальшого системного діалогу з регіоном.

Цей крок відкрив шлях до наступного важливого етапу. 28 лютого 2024 року Міністерство закордонних справ України представило візійний рамковий документ “Україна-АСЕАН: бачення співробітництва” (“Ukraine-ASEAN: vision of cooperation”), який окреслив перспективи розвитку відносин України та АСЕАН і визначив конкретні сфери взаємодії. Паралельно Міністерством закордонних справ України призначено спеціального представника з питань АСЕАН. Його пріоритетним завданням є налагодження секторального діалогового партнерства між Україною та АСЕАН, а також якнайшвидша формалізація цього статусу відповідно до Стратегії зовнішньополітичної діяльності України та Азійської стратегії МЗС України.

Комунікаційна стратегія Україна–держави Південно-Східної Азії (далі – Стратегія) є дорожньою картою реалізації цієї візії. Цей операційний інструмент вибудовує цілісну комунікацію з кожною державою регіону, підпорядковуючи її послідовній логіці та принципу “єдиного голосу”. Стратегія спрямована на адаптацію основоположних українських меседжів до культурно-історичного і соціального досвіду народів Південно-Східної Азії та перетворення їх на зрозумілу частину місцевих суспільних дискусій. Це допоможе вибудувати цілісну екосистему взаємодії. В цілому, пріоритетним стратегічним завданням є утвердження образу України в регіоні як зрозумілого та надійного партнера, який поєднує прагматичний підхід з принциповістю у питаннях дотримання норм міжнародного права.

В умовах мінливого світу Стратегія залишається адаптивною в інструментах і методах реалізації, проте незмінною у головному: Україна взаємодіє з регіоном не через запит на солідарність, а унікальний верифікований досвід – і саме це має визначати характер партнерства. Win-win проекти та ініціативи мають працювати на довгострокові інтереси кожної сторони. Роль України вже почала переосмислюватися державами регіону, їх експертно-академічними спільнотами та суспільствами. За найближчі три роки потрібно вийти за межі одновимірного сприйняття “країни у війні”, новин з фронту, натомість розкрити потенціал України як експортера практичних рішень і спроможностей, сформованих у надзвичайних кризових умовах. Наша держава пропонує конкретні прикладні рішення у сфері безпеки, цифровізації та антикризового управління, здобуті на практиці. Для ключових аудиторій Південно-Східної Азії Україна має природно постати загартованим партнером з розвитку стійкості та нових можливостей, співпраця з яким органічно доповнюватиме їхній власний розвиток.

Все це відбувається в умовах, коли сучасна руйнація глобальної системи безпеки змушує світ шукати нові точки опори. Регіон, де США, Китай і Росія одночасно намагаються нав’язати свій порядок денний, і де жодній із цих сил не довіряють беззастережно, є саме тим середовищем, де Україна може запропонувати щось якісно інше і більш візійне: партнерство без гегемонії. Для цих держав питання недоторканності кордонів чи зловживання правом вето в ООН перестали бути суто теоретичними – тепер вони переходять до категорії нагальних безпекових загроз, які вимагатимуть реакції. В таких умовах стратегічні комунікації більше не є сервісною функцією, а стають середовищем, де образ і репутація держави вирішують, чи відчиняться двері до переговорів. Той, хто першим виробляє життєздатну логіку взаємодії з регіоном, створює умови для справді довгострокового партнерства.

Шлях від підписання Договору про дружбу і співробітництво у Південно-Східній Азії у 2022 році до набуття статусу секторального діалогового партнера АСЕАН – така траєкторія, яку визначив для України Міністр закордонних справ Андрій Сибіга, наголосивши: “Регіон Південно-Східної Азії надзвичайно важливий. Мій сигнал до його держав дуже простий: ми відкриті. Відкриті до розвитку співпраці. Ми йдемо із конкретними пропозиціями, із досвідом, який неможливо отримати в мирний час, і який у Південно-Східній Азії справді затребуваний – у кібербезпеці, розмінуванні, продовольчій безпеці, енергетиці, оборонних технологіях. У нас є що запропонувати, і ми розраховуємо отримати чимало взамін. Ця співпраця може бути справді взаємовигідною. Ми зацікавлені, щоб наше партнерство набуло офіційного формату – через статус секторального діалогового партнера АСЕАН”. Ця Стратегія є ключовим комунікаційним інструментом у переході від формального діалогу до живої синергії інтересів.

Основні принципи

Стратегія базується на філософії “присутності та партнерства”. Ми відходимо від моделі інформування про війну до моделі побудови довготривалих екосистем довіри.

Культурний резонанс і повага (context first)

Ми адаптуємо кожне повідомлення до релігійного, історичного та політичного контексту країн Південно-Східної Азії. Відмовляємося від європоцентризму на користь діалогу про спільні виклики – продовольчу безпеку, стабільність суверенних кордонів, подолання колоніальної спадщини.

Стратегічна чесність та суб'єктність

Ми говоримо власним голосом, спираючись на факти. Не лише реагуємо на дезінформацію, а проактивно формуємо образ України як держави, що формує глобальні стандарти стійкості.

Єдність та послідовність (“єдиний голос”)

Ми транслюємо зрозумілі й несуперечливі меседжі. Передбачуваність України для партнерів – ознака надійності.

Взаємодія на рівні людей (people-to-people)

Ми зміщуємо фокус із суто урядової комунікації на роботу з інтелектуальними елітами, медіа, молоддю та бізнесом. Будуємо довіру через спільні освітні проекти, культурні обміни та особисті історії – робимо Україну зрозумілою та близькою.

Прагматизм та спільний розвиток

Ми шукаємо точки дотику та спільні інтереси. Позиціонуємо партнерство з Україною як інструмент, що посилює власний потенціал країн Південно-Східної Азії.

Термін дії та його обґрунтування

Стратегія розрахована на період 2026-2028 років. Ми обираємо трирічний цикл як базовий: він забезпечує необхідну тяглість комунікацій, але зберігає гнучкість у мінливому світі. Це оптимальний час для того, щоб перетворити впізнаваність України в регіоні на стійку довіру та конкретні партнерства.

Термін дії стратегії – 3 роки

3-річний термін відповідає стандартним політичним, виборчим і програмним циклам, циклам планування міжнародних партнерів, реаліям війни та майбутнього повоєнного відновлення України, за яких надмірно довгі горизонти неможливо гарантувати. Такий термін дії Стратегії дає змогу системно реалізувати комунікаційні ініціативи, оцінити їхню дієвість і за потреби внести корективи відповідно до нових умов.

Регіональний контекст

Південно-Східна Азія – регіон виняткових контрастів з величезними відмінностями у політичних системах, темпах і моделях розвитку, історичному досвіді, культурних і релігійних традиціях. Південно-Східна Азія перебуває у центрі конкуренції глобальних сил впливу та визначається прагненням держав утримувати рівновагу у відносинах з КНР, США та іншими партнерами.

Стратегія охоплює 11 держав Південно-Східної Азії: Бруней Даруссалам, Соціалістичну Республіку В'єтнам, Республіку Індонезія, Королівство Камбоджа, Лаоську Народну-Демократичну Республіку, Малайзію, Республіку Союз М'янма, Республіку Сінгапур, Королівство Таїланд, Демократичну Республіку Тимор-Лешті та Республіку Філіппіни.

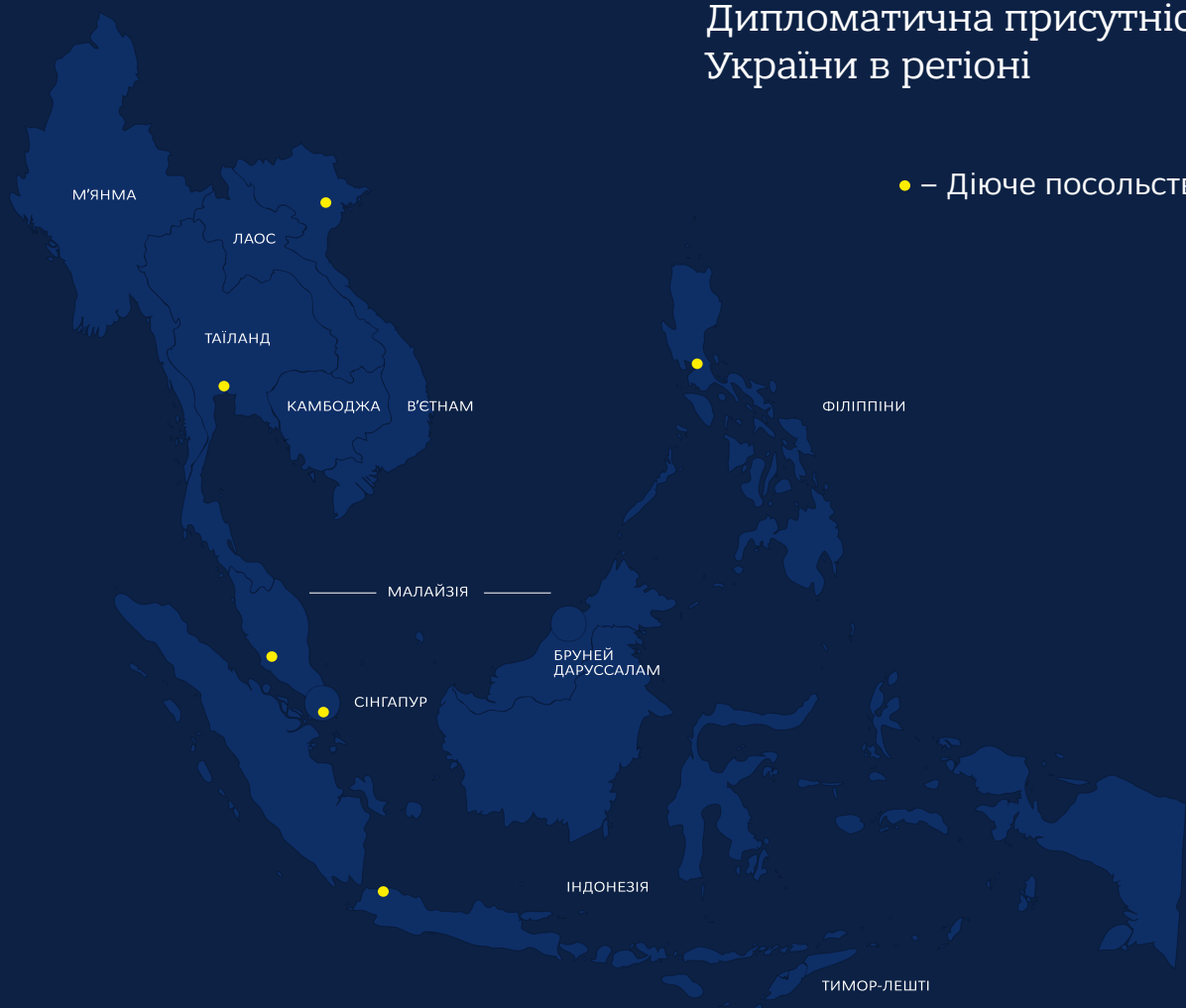
Комунікаційна спроможність МЗС та ЗДУ

Кадрова ситуація

Закордонні дипломатичні установи України станом на 2026 рік відкриті в 6 країнах Південно-Східної Азії: Індонезії, Малайзії, Сінгапурі, Таїланді, В'єтнамі та Філіппінах, що **становить понад 50% від дипломатичного покриття країн регіону**. Також Посли України за сумісництвом акредитовані в Брунеї (Посол в Сінгапурі), Камбоджі (Посол у В'єтнамі), Лаосі й М'янмі (Посол в Таїланді), Тимор-Лешті (Посол в Малайзії). Окрім того, діє низка почесних консульств – у Денпасарі (Індонезія), Хошиміні (В'єтнам) і Манілі (Філіппіни), які відіграють істотну роль у підтриманні контактів з місцевими громадами та бізнесом.

Згідно з проведеним внутрішнім аудитом комунікаційної спроможності дипломатичних представництв регіону, наразі в кожному ПУ присутній співробітник, відповідальний за напрям комунікацій та публічної дипломатії. Проте через обмежену кадрову ситуацію всі ці співробітники одночасно відповідають також за інші напрями.

Дипломатична присутність України в регіоні

Візія. Місія. Мета. Цілі

Візія

Україна – суб'єктний партнер держав Південно-Східної Азії, близький за досвідом відстоювання суверенітету та послідовний у захисті принципів міжнародного права, гуманітарної безпеки та рівноправного партнерства. В регіональному сприйнятті Україна утверджується як нація, що розуміє ціну незалежності та реформ зсередини, як активний учасник переформатування світового безпекового устрою та стійкий технологічний партнер для довгострокової співпраці у сферах, стратегічно важливих для держав АСЕАН.

Місія

Перезавантажити образ України в регіоні – від віддаленої та малопомітної держави, присутність якої досі була обмеженою, до близького, надійного, зрозумілого за цінностями партнера, чия стійкість, історія боротьби та сучасні інновації сприяють відновленню справедливого і сталого миру, розвитку, поваги до міжнародного права.

Головна мета

Побудувати цілісну та ефективну систему стратегічних комунікацій в Південно-Східній Азії, яка сприятиме утвердженню суверенітету, територіальної цілісності України в межах міжнародно визнаних кордонів і морських акваторій, підтримці зовнішньополітичних пріоритетів, а також формуванню нового статусу України в регіоні як надійного та близького за розумінням партнера.

➤ Стратегічні цілі

1. Утвердити в країнах регіону сприйняття України як суверенної держави, що відстоює міжнародне право, чия стійкість є прямою інвестицією в стабільність кордонів та продовольчу безпеку країн Південно-Східної Азії.
2. Забезпечити суб'єктність України в стратегічному дискурсі регіону як джерела унікальних практичних рішень зі зміцнення стійкості, цифрової трансформації, кібербезпеки, кризового управління, протидії гібридним загрозам, змінам клімату та боротьби з наслідками екоциду.
3. Інтегрувати Україну до ключових політичних та галузевих форматів взаємодії в межах АСЕАН для переходу від декларативної присутності до більш системної співпраці.
4. Консолідувати підтримку ключових зовнішньополітичних позицій України державами Південно-Східної Азії у рамках міжнародних організацій, міжурядових форумів та двосторонніх форматів (через голосування, резолюції, візити високого рівня та спільні заяви).

5. Розвивати в Україні формування активної спільноти фахівців та ентузіастів, які досліджують регіон Південно-Східної Азії, створюючи передумови для глибокого експертного, ділового та академічного обміну між країнами.
6. Утвердити Україну як ціннісно близького партнера і природного односторонця у творенні справедливого багатостороннього світоустрою, вільного від колоніалізму, імперіалізму, сваволі великих держав чи диктатури сили.

● Комунікаційні цілі

1. Побудувати виразний і стратегічно послідовний образ України серед ключових аудиторій Південно-Східної Азії – як держави з тисячолітньою історією і самобутньою культурою, яка захищає свою незалежність і водночас є відповідальним партнером у розбудові міжнародного правопорядку та глобальної стабільності.
2. Розкрити природу збройної агресії РФ проти України та її деструктивних наслідків для держав регіону – у контексті продовольчої безпеки, стабільності світових ринків, безпеки морських шляхів, неприпустимості панування права сили у міжнародних відносинах.
3. Розбудувати сталу екосистему комунікаційної присутності України в регіоні через місцеві партнерські медіа, цифрові платформи, експертні спільноти, локальних амбасадорів та культурні проєкти.
4. Системно протидіяти дезінформації, спрямованій на спотворення образу України в країнах Південно-Східної Азії, шляхом просування власних стратегічних наративів і послідовної роботи з місцевими медіа та експертними осередками.
5. Адаптувати комунікацію України до історичної пам'яті, культурних кодів, соціальних та емоційних контекстів Південно-Східної Азії, використовуючи місцеві мови, залучаючи місцевих лідерів думок та партнерські медіа.
6. Зміцнювати систему горизонтальних зв'язків (people-to-people): спільні освітні, культурні та медіапроєкти, а також встановлення партнерств між університетами й містами як довгострокові механізми формування довіри та підтримки України.
7. Розбудувати інституційну присутність України в регіоні через створення постійно діючих осередків: партнерських центрів при місцевих університетах, шляхом проведення регіональних подій та активного залучення української громади.

Завдання

● Комунікаційна ціль 1

Побудувати виразний і стратегічно послідовний образ України серед ключових аудиторій Південно-Східної Азії – як держави з тисячолітньою історією і самобутньою культурою, яка захищає свою незалежність і водночас є відповідальним партнером у розбудові міжнародного правопорядку та глобальної стабільності.

1.1. Забезпечити цілісність та адаптивність підходу “єдиного голосу” для українських публічних комунікацій в регіоні, синхронізувати стратегічні комунікаційні меседжі з візуальною айденікою МЗС України.

1.2. Позиціонувати Україну через її глибоке історичне коріння, державну ідентичність, економічний потенціал, інновації та важливу роль в міжнародній безпеці.

1.3. Просувати образ України як держави, що має спільні цінності з народами Південно-Східної Азії, такі як повага до суверенітету, непорушність кордонів, мирне співіснування і розвиток через співпрацю.

1.4. Утверджувати образ України як спроможного та передбачуваного партнера для регіону, з унікальним практичним досвідом у сферах розбудови державної стійкості, цифрового управління, продовольчої безпеки, новітніх оборонних технологій тощо.

● Комунікаційна ціль 2

Розкрити природу збройної агресії РФ проти України та її деструктивних наслідків для держав регіону – у контексті загроз продовольчій безпеці, стабільності світових ринків, безпеці морських шляхів, неприпустимості панування права сили у міжнародних відносинах.

2.1. Розкривати суть російської збройної агресії проти України як спробу силової ревізії кордонів і руйнування міжнародного правопорядку, а також як акт відвертої неокolonіальної експансії, спрямований на знищення української державності. Стверджувати статус РФ як держави-агресора, що порушила Статут ООН та базові принципи мирного співіснування. Викривати тактику терору проти мирного населення як інструмент політичного тиску, неприпустимий у сучасному світі.

2.2. Акцентувати на прямій деструктивній ролі агресії РФ у виникненні регіональних викликів у Південно-Східній Азії: зростанні цін на продовольство, енергетичній вразливості, порушенні глобальних логістичних ланцюгів, підриві свободи судноплавства. Демонструвати, що ці загрози є прямим наслідком ерозії міжнародного права.

2.3. Реалізувати інформаційні кампанії/проекти в медіапросторі регіону (у співпраці з регіональними медіа та експертними спільнотами), що розкривають вплив збройної агресії РФ на економічну стабільність та стратегічну автономію держав Південно-Східної Азії. Забезпечити створення і поширення локалізованого контенту (аналітичні матеріали, історії, короткі відео, інфографіка, візуальні формати).

2.4. Стверджувати принцип невідворотності відповідальності за збройну агресію як основу глобальної та регіональної безпеки. Обґрунтовувати, що зусилля України сьогодні формують механізм стримування майбутніх агресій через міжнародно-правові механізми – Міжнародний кримінальний суд, Спеціальний трибунал щодо злочину агресії проти України, резолюції ГА ООН.

Комунікаційна ціль 3

Розбудувати сталу екосистему комунікаційної присутності України в регіоні через місцеві партнерські медіа, цифрові платформи, експертні спільноти, локальних амбасадорів та культурні проекти.

3.1. Сформувати мережу сталих партнерств із провідними медіа, аналітичними центрами та виробниками контенту для спільного створення і поширення об'єктивної інформації про Україну в регіоні.

3.2. Розширити видимість і вплив України в цифровому просторі регіону через запуск локалізованих каналів на головних платформах (зокрема TikTok, YouTube, Facebook, LINE, Zalo). Інтегрувати українські теми у популярні місцеві формати і цифрові спільноти через створення адаптованого контенту.

3.3. Розбудувати тривалу співпрацю з колом місцевих журналістів, лідерів думок, інфлюенсерів, експертів, культурних діячів як локальних амбасадорів України. Забезпечити їх довгостроковою інформаційною підтримкою та експертизою для фахового публічного обговорення.

3.4. Впровадити програму прес-турів для журналістів, редакторів, лідерів думок, контент-продюсерів з країн Південно-Східної Азії в Україну для отримання ними безпосереднього досвіду перебування в країні та незалежного висвітлення українських реалій. Забезпечити умови для фіксації наслідків збройної агресії РФ проти України, вивчення досвіду життєстійкості громад, функціонування держави в умовах війни, процесів відновлення.

3.5. Розширити присутність української проблематики в регіональних освітніх та експертних середовищах – журналістських мережах, академічних групах, галузевих форумах. Позиціонувати досвід України як ключовий кейс у глобальних дискусіях про розуміння майбутнього, зокрема про нову архітектуру безпеки та міжнародне право.

Комунікаційна ціль 4

Системно протидіяти дезінформації, спрямованій на спотворення образу України в країнах Південно-Східної Азії, шляхом просування власних стратегічних наративів і послідовної роботи з місцевими медіа та експертними осередками.

4.1. Впровадити механізми швидкого реагування на дезінформацію і маніпулятивні кампанії в медіасферах регіону. Сформувати інструментарій для раннього виявлення фейків у цифровому й експертному просторі регіону.

4.2. Розвивати механізми координації з локальними ініціативами з перевірки фактів, незалежними розслідувачами, дослідниками та партнерськими медіа для викриття прихованих операцій впливу РФ у регіоні. Забезпечити їх швидким доступом до вже верифікованих доказів (офіційні звіти, візуальні матеріали, свідчення про воєнні злочини) а також списків проксі-медіа, які фінансуються РФ чи іншими зовнішніми силами для поширення маніпуляцій.

4.3. Вибудовувати комунікацію через призму локального історичного досвіду: антиколоніальної боротьби, права на самовизначення, цінності суверенітету, непорушності кордонів. Позиціонувати український спротив агресії РФ як сучасну боротьбу за незалежність, що має прямі історичні та смислові аналогії з національно-визвольними рухами країн регіону.

4.4. Відстоювати візію справедливого світоустрою, який захищає суверенітет малих і середніх держав. Викривати нав'язувану РФ концепцію багатополярності та “сфер впливу”, і пропонувати порядок, за яким безпека кожної держави гарантується дотриманням закону, а не волею великих сил.

● Комунікаційна ціль 5

Адаптувати комунікацію України до історичної пам'яті, культурних кодів, соціальних контекстів Південно-Східної Азії, використовуючи місцеві мови, залучаючи місцевих лідерів думок та партнерські медіа.

5.1. Забезпечити глибоку локалізацію головних комунікаційних продуктів України мовами регіону (бахаса, в'єтнамська, тайська, тагалог та ін.). Замінити дослівний переклад смисловою адаптацією: використовувати зрозумілі метафори, образи, глосарій, що резонують з місцевими традиціями Південно-Східної Азії.

5.2. Створювати контент про війну через особисті історії, що резонують з цінностями народів Південно-Східної Азії: родинне єднання, захист прав жінок і дітей, солідарність громад, опір несправедливості, спільне відновлення після трагедій. Співвідносити ці сюжети з національним контекстом кожної країни, враховуючи їхню власну історичну пам'ять та етичні норми.

5.3. Просувати Україну як джерело технологічних рішень для глобальних викликів. Розповідати історії успіху українських ІТ-стартапів, аграрних і оборонних інновацій, адаптуючи їх до потреб регіону: охорона морських кордонів, безпека віддалених/ізолюваних громад, малі автономні енергомережі, системи раннього реагування на природні катастрофи, цифровізація сільського господарства.

5.4. Узгоджувати міжнародні ініціативи України з пріоритетними викликами Південно-Східної Азії: продовольчою стабільністю, подоланням наслідків природних катастроф, постконфліктним відновленням. Позиціонувати український внесок не як "зовнішню допомогу", а як спільний пошук рішень для зміцнення безпеки регіону та пряме партнерство, що відповідає його інтересам.

5.5. Розширювати присутність України для обміну досвідом "peer-to-peer" на регіональних професійних майданчиках: самітах (ASEAN, COP), технологічних виставках, наукових конференціях, хакатонах. Вибудовувати мережу адвокації та довіри у прямій взаємодії з місцевими інтелектуалами, журналістами, галузевими експертами, лідерами думок.

● Комунікаційна ціль 6

Зміцнювати систему горизонтальних зв'язків (people-to-people): спільні освітні, культурні та медіапроекти, а також встановлення партнерств між університетами й містами як довгострокові механізми формування довіри та підтримки України.

6.1. Розширювати програми академічних обмінів та спільних досліджень між університетами. Створювати системні освітні партнерства, що охоплюють прикладні галузі (медицина, фармакологія, агротехнології, авіабудування, кібербезпека) та суспільно-гуманітарні (міжнародне право, культурологія, мистецтвознавство).

6.2. Реалізувати програму культурної дипломатії зі зближення України з країнами регіону задля формування емоційного зв'язку і глибшого розуміння аудиторіями української ідентичності (кіно, мистецькі виставки, музичні проекти, візуальне та перформативне мистецтво, театральні постановки, академічні обміни).

6.3. Розвивати партнерства між містами й громадами через програми побратимства, культурні тижні, обміни резиденціями, спільні проекти інституцій України та країн Південно-Східної Азії.

6.4. Реалізувати комунікаційні формати персонального сторітелінгу (блоги, інтерв'ю, спільні подкасти, особисті історії, відеощоденники, мультимедійні проекти), щоб через історії звичайних людей розкрити досвід стійкості, спільні цінності і взаємну підтримку.

Комунікаційна ціль 7

Розбудувати інституційну присутність України в Південно-Східній Азії через створення постійно діючих осередків: партнерських центрів при місцевих університетах, шляхом проведення регіональних подій та активного залучення української громади.

7.1. Розширити академічну інституційну присутність України через створення центрів українських студій та спільних навчальних програм на базі провідних університетів регіону (в т.ч. через розширення мережі Глобальної коаліції українських студій)

7.2. Сформувати постійні експертні осередки, що досліджують українську тематику на базі провідних аналітичних центрів регіону (залучення українських експертів, регулярні серії публікацій, спільні заходи) через залучення українських фахівців та регулярні спільні дослідження для місцевих еліт.

7.3. Посилити інституційну роль українських громад як суб'єктів публічної дипломатії в регіоні через створення постійних координаційних рад, надання комунікаційної підтримки, а також інтеграцію їхніх ініціатив у план комунікацій України в регіоні.

Очікувані результати комунікаційних цілей

Очікувані результати комунікаційних зусиль України в державах Південно-Східної Азії (2026–2028) описують практичні зміни у сприйнятті, рівні обізнаності, якості публічного дискурсу та структурі присутності України в інформаційному середовищі регіону. Йдеться про досяжні зрушення у межах 3-річного циклу з опорою на партнерства, локалізацію та сталі формати.

1. Посилюється впізнаваність і цілісність образу України як суверенної, сучасної та ціннісно послідовної держави-партнера для регіону:

- в аудиторій з'являється узгоджене уявлення про Україну як про суверенну державу, яка відстоює міжнародне право і свободу;
- зростає обізнаність про культуру, історичну тяглість, суспільство та сучасні зовнішньополітичні пріоритети України – у форматах, зрозумілих і природних для локального контексту.

2. Поглиблюється розуміння природи збройної агресії РФ проти України та її наслідків для регіону в логіці міжнародного права і практичних інтересів країн:

- у публічному та експертному дискурсах регіону чіткіше артикулюється, що російська агресія є силовою ревізією кордонів і підривом принципів суверенітету, що становить прямі ризики для глобальних ринків, продовольчої стабільності, безпеки морських шляхів;
- посилюється емпатія та солідарність з українським суспільством через коректні, не нав'язані паралелі з власним історичним досвідом країн регіону та їхнім ставленням до теми суверенітету і непорушності кордонів.

3. Україна утверджується в регіоні як постачальник особливих безпекових та цифрових рішень зі зміцнення стійкості держави поряд із культурною привабливістю:

- Україна починає сприйматися не лише як країна, що чинить опір агресії, а як партнер з унікальними компетенціями (державна стійкість, кібербезпека, кризове управління, протидія гібридним загрозам);
- зростає інтерес до українських технологічних продуктів і культурних явищ (музика, кіно, креативні індустрії) – насамперед серед молоді, творчих середовищ, частини бізнес-спільнот.

4. Вибудовується робоча екосистема комунікаційної присутності України в регіоні, яка забезпечує регулярність і якість появи української тематики:

- формуються довготривалі партнерські зв'язки з медіа, аналітичними центрами, галузевими спільнотами, продюсерами контенту, здатними підтримувати інтерес до української тематики поза рамкою кризових новин;
- український контент в локальних цифрових медіа адаптовано до соціокультурного контексту та мовних особливостей регіону, що забезпечує пряму і зрозумілу взаємодію з аудиторіями.

5. Зростає стійкість медіасфер країн регіону до дезінформації про Україну завдяки системній роботі з регіональними медіа та експертними середовищами:

- діють зрозумілі механізми реагування на маніпуляції, що дає змогу не залишати їх без відповіді;
- розширюється коло контактів і зростає співпраця з місцевими фактчекерами, розслідувачами, дослідниками інформаційних операцій, завдяки чому в найголовніших дискусіях рідше відтворюються нав'язані антиукраїнські наративи.

6. Комунікація України стає більш органічною з точки зору культурних і соціальних контекстів Південно-Східної Азії:

- закріплюється практика смислової адаптації шляхом використання доречних образів, метафор, етичних акцентів, а також місцевих мов там, де це реально забезпечити;
- ширше залучаються локальні носії довіри (журналісти, лідери думок, інфлюенсери, культурні діячі), завдяки чому український голос звучить природніше і переконливіше для місцевих аудиторій.

7. Посилюються горизонтальні зв'язки між Україною та регіоном, з'являються точки довготривалої присутності України:

- запускаються і розширюються формати співпраці з університетами, культурними інституціями, містами, громадами;
- українські громади в регіоні частіше працюють не епізодично, а в узгоджених форматах, з відомими платформами координації і співпраці, де це можливо.

8. В українському державному та експертному дискурсі утверджується сприйняття регіону Південно-Східної Азії як стратегічно значущого майданчика для розбудови багатовекторних партнерств та реалізації зовнішньодипломатичних стратегій:

- зростає інтерес серед академічної спільноти, студентів, медіа до регіону як до окремого вектору зовнішньополітичних інтересів України;
- закладаються практичні передумови формування реальної спільноти експертів і комунікаторів у регіоні (завдяки освітнім, аналітичним та медійним залученням), які здатні підтримувати цей напрям і після завершення періоду 2026-2028 рр.

Цільові аудиторії

Зовнішні:

Офіційні урядові кола та профільні відомства: посадові особи урядів, парламентів, міністерств і представники виконавчих структур держав Південно-Східної Азії, особливо відповідальні за формування зовнішньої політики, торговельно-економічних зв'язків, оборони, енергетичної безпеки, цифровізації, освіти.

Регіональні інституції: керівництво та профільні департаменти Секретаріату АСЕАН, Міжпарламентської асамблеї (AIPA), учасники зустрічей міністрів закордонних справ (AMM), Регіонального форуму з безпеки (ARF) та інших рамокних структур політичної та безпекової взаємодії в регіоні.

Органи місцевого самоврядування та муніципальні лідери: очільники міст, керівники департаментів зовнішніх зв'язків, депутати місцевих рад мегаполісів регіону як суб'єкти прямої міської дипломатії (city-to-city), орієнтовані на впровадження технологій “розумного міста” та обмін досвідом муніципальної стійкості у межах цифрової трансформації.

Міжнародні місії та організації: акредитовані в регіоні представництва структур ООН (UNDP, UNODC, IOM, FAO, UNICEF, WHO), офіси УВКБ ООН (UNHCR) і МКЧХ, а також агенції технічного розвитку (USAID, GIZ, JICA), що адмініструють проекти у сферах продовольчої стійкості, охорони здоров'я, міграційної політики, гуманітарної безпеки.

Дипломатичні представництва держав-партнерів: місії держав Групи Семи та ЄС у регіоні як джерела стратегічної експертизи, посередники в комунікації, партнери для реалізації тристоронніх ініціатив, а також адвокати українського порядку денного у відносинах із нейтральними державами Південно-Східної Азії.

Академічна та експертна спільнота: провідні аналітичні центри (think tanks), дослідницькі інститути, керівництво університетів, фахівці з міжнародних відносин, економіки, безпекових студій, які формують порядок денний для політичних еліт і виступають головними учасниками “дипломатії другого треку”.

Медіаспільнота: журналісти-міжнародники, головні редактори, телевізійні продюсери, автори цифрового контенту, а також локальні фахівці з верифікації даних та протидії дезінформації, які формують тональність і порядок денний суспільно-політичного дискурсу щодо глобальних подій та місця України в них.

Бізнес-спільнота: власники корпорацій, фінансові групи, торгово-промислові палати та технологічні кластери (зокрема мережі KADIN, FMM, Board of Trade of Thailand, Makati Business Club); суб'єкти, які контролюють логістичні хаби, ланцюги постачання, ухвалюють рішення щодо імпорту, інвестицій у відновлення та трансферу прикладних рішень у сферах GovTech, AgriTech, оборонної промисловості.

Громадянський сектор: правозахисні організації, громадські рухи та екологічні ініціативи (FORUM-ASIA, APHR), які встановлюють стандарти політичної етики, соціальної відповідальності та формують суспільні сприйняття збройних конфліктів і рівня міжнародної солідарності в регіоні.

Релігійні об'єднання: лідери конфесійних структур, міжрелігійні ради та духовні наставники (Nahdlatul Ulama, Muhammadiyah, католицькі інституції Філіппін); авторитетні постаті, здатні актуалізувати гуманітарний вимір війни, безпеку жінок і дітей та легітимізувати запит на справедливий мир.

Молодіжні лідери і студентство: представники університетських спільнот, молодіжних рухів, цифрові активісти як популяризатори освіти; аудиторії, орієнтовані на технологічний розвиток, академічні обміни, розуміння боротьби України та власних країн за національну суб'єктність.

Спільнота експатів: іноземні фахівці та менеджери, інтегровані в технологічні і фінансові хаби Південно-Східної Азії, референтні особи в місцевих ділових і соціальних колах, які посилюють українську присутність і транслюють об'єктивне сприйняття подій в Україні через власні професійні мережі.

Креативні індустрії та діячі культури: музиканти, кінорежисери, актори, дизайнери, перформативні митці, представники шоу-бізнесу і цифрового мистецтва; творча еліта, здатна повертати людський вимір темі війни у регіональному медіаполі.

Спортивна спільнота: зірки спорту, очільники національних федерацій, лідери фанатських рухів, профільні амбасадори – авторитетні постаті, здатні масштабувати українські меседжі на масову аудиторію та залучати молодь через цінності чесної гри (fair play), стійкості та солідарності з атлетами, які захищають суверенітет своєї країни.

Екологічна спільнота: екологічні рухи, кліматичні активісти, лідери природоохоронних організацій, регіональні міжурядові комісії та центри (Центр біорізноманіття АСЕАН, Комісія з річки Меконг), експерти та розробники “зелених” технологій; стратегічні партнери для спільної протидії кліматичним викликам, екоциду, а також впровадження інноваційних рішень у сфері екологічної безпеки та відновлення природних ресурсів.

Закордонне українство та активні громади: об’єднання українців, ініціативні групи, професіонали та активісти, що проживають у регіоні; люди, здатні посилювати голос держави через горизонтальні зв’язки та потребують координації для спільного просування інтересів України в країнах проживання.

Внутрішні:

Органи державної влади та ухвалювачі рішень: політичне керівництво та апарат Офісу Президента України, РНБО, Кабінету Міністрів, керівний та експертний склад профільних міністерств (МЗС, Міноборони, Мінекономіки, Міносвіти, Мінкультури та Мінцифри) і представники розвідувального співтовариства; учасники профільних комітетів Верховної Ради, депутатських груп з міжпарламентських зв'язків з державами Південно-Східної Азії, представники місцевого самоврядування, залучені до міжрегіонального співробітництва та горизонтальної дипломатії.

Державні комунікаційні команди: пресслужби, спічрайтери, стратком-команди (Центр стратегічних комунікацій та інформаційної безпеки, Центр протидії дезінформації при РНБО), цифрові модератори та креативні команди, відповідальні за публічні комунікації у ключових відомствах (Офіс Президента, МЗС, Кабінет Міністрів, екосистеми Ukraine.ua та United24), які забезпечують “єдиний голос” держави.

Уповноважені публічні спікери держави: речники міністерств і відомств, профільні заступники міністрів, керівники та члени офіційних делегацій, які виступають від імені України на міжнародних платформах регіону (саміти, безпекові форуми), у закордонних медіа та під час офіційних переговорів.

Закордонні дипломатичні установи України в регіоні та профільні департаменти МЗС, які є безпосередніми операторами публічної дипломатії.

Аналітичні центри, наукова та експертна спільнота: українські дослідники, аналітичні організації, які спеціалізуються на регіоні, питаннях міжнародної безпеки, торгівлі, гуманітарного права. Окремо – фахівці з релігієзнавства та культурних студій, чия експертиза є критичною для розуміння цивілізаційної специфіки регіону, де співіснують ісламські, буддистські, католицькі суспільства та секулярні системи.

Освітні установи: МОН, українські ЗВО, державні центри міжнародної освіти, центри україністики, які формують програми академічної дипломатії, обміни, стипендії, спільні дослідницькі проекти для закріплення довгострокової присутності в регіоні.

Громадянське суспільство України: правозахисники, культурні діячі, екологічні активісти, представники молодіжних рухів – учасники горизонтальних мереж взаємодії зі спільнотами країн регіону.

Релігійні лідери та представники конфесій (насамперед мусульманських, буддистських, християнських): суб'єкти прямого діалогу з вірянами та духовенством держав регіону для донесення правди про російську агресію і розбудови довіри через спільні цінності.

Представники медіа, незалежні журналісти: редакції та автори з експертизою в Південно-Східній Азії, українські автори у виданнях регіону/фахового контенту про регіон, розслідувачі та фахівці з протидії дезінформації та пропаганді.

Культурно-креативна індустрія і виробники контенту: дизайнери, митці, автори проєктів у сфері кіно, музики, дизайну, розробники ігор, творці контенту, які представляють українську ідентичність/інтегрують сучасний образ України в культурний простір регіону.

Бізнес та інституційні партнери: українські компанії (агро, ІТ, машинобудування), які вже працюють або розглядають вихід на ринки Південно-Східної Азії; інвестиційні і технологічні платформи (UkraineInvest, UNIT.City, Дія.City, Creative Ukraine), галузеві асоціації, які забезпечують доступ до партнерів і спільних проєктів.

Оборонні розробники і фахівці з безпекових технологій: керівники українських оборонних концернів, приватні розробники DefenseTech, інженери-конструктори, що мають бойовий досвід і представляють українські технологічні рішення для локалізації виробництва та розгортання спільних проєктів у державах регіону.

Канали комунікації

Стратегія передбачає структуровану екосистему зв'язків і комунікацій з цільовими аудиторіями держав Південно-Східної Азії, яка охоплює інституційні, цифрові, експертні та культурні канали, згруповані за джерелами, функціоналом і характером впливу. В межах цієї екосистеми канали комунікацій розмежовуються на зовнішні (орієнтовані на аудиторії країн регіону) та внутрішні (українські джерела, які продукують або ретранслюють комунікаційний контент назовні).

Зовнішні:

Офіційні дипломатичні та державні канали

- Вебсайти і сторінки у соціальних мережах дипломатичних установ України в країнах Південно-Східної Азії (Facebook, X, Instagram, YouTube, LinkedIn) з урахуванням пріоритетності платформ у конкретно взятій країні;
- Особисті акаунти керівників дипломатичних установ у соцмережах;
- Іміджеві платформи України, орієнтовані на міжнародну аудиторію: Ukraine.ua, United24 Media.

Інституційні канали партнерів у регіоні

- Цифрові ресурси провідних аналітичних центрів і дослідницьких інституцій регіону: IISS-Asia, RSIS NTU, SIIA, The Habibie Center, CSIS Indonesia, ERIA, IDEAS Malaysia, Chulalongkorn University, Cambodia Development Resource Institute;
- Комунікаційні ресурси регіональних організацій і форумів: ASEAN, APEC, East Asia Summit, ASEAN Foundation, SEAMEO;
- Культурні інститути країн-партнерів Goethe-Institut, Institut Français, British Council, які присутні у більшості країн Південно-Східної Азії і мають усталені мережі для культурної та академічної взаємодії;
- Освітні та наукові онлайн-ресурси, популярні для регіону: конференційні портали, стипендіальні бази, дослідницькі платформи (ResearchGate, Academia.edu, ASEAN Citation Index, ScholarBank@NUS).

Медіаресурси країн Південно-Східної Азії

- Провідні регіональні та національні медіа: Channel NewsAsia, The Straits Times (Сінгапур), Bangkok Post, The Nation (Таїланд), Kompas, Tempo, Jakarta Post (Індонезія), Philippine Daily Inquirer, Manila Bulletin (Філіппіни), Tuổi Trẻ, VnExpress (В'єтнам), The Star, Malaysiakini (Малайзія), Irrawaddy (М'янма/ міжнародна редакція), Phnom Penh Post (Камбоджа);
- Тематичні видання про економіку, дипломатію, технології, аграрний сектор: Deal Street Asia, Tech in Asia, Nikkei Asia, The Diplomat, The ASEAN Post;
- Молодіжні та урбаністичні медіа, через які формується думка молодої освіченої аудиторії великих міст регіону: RICE Media (Сінгапур), Coconuts Media (мережа по регіону), Rappler (Філіппіни), Zing News (В'єтнам).

Цифрові та динамічні канали

- **Соціальні мережі:**
 - **Facebook** – ключова платформа для більшості країн регіону, особливо Індонезії, В'єтнаму, Філіппін, Камбоджі, М'янми; основний канал для широкого охоплення та поширення відео- і візуального контенту;
 - **X** – для роботи з журналістами, дипломатами та аналітиками, ефективний у Сінгапурі, Малайзії, на Філіппінах;
 - **Instagram** – візуальний контент, культурна та молодіжна аудиторія;
 - **YouTube** – відеоконтент і документальні формати; має стійку аудиторію по всьому регіону;
 - **LinkedIn** – для глибшого таргетування цільових аудиторій та роботи з представниками бізнесу, академічних спільнот і державних структур;
 - **TikTok** – залучення молодіжної аудиторії через формат коротких відео.
- **Месенджери:**
 - **WhatsApp** – широко використовується в Малайзії, Сінгапурі, Індонезії, на Філіппінах; ефективний для роботи з локальними громадами та у кризових ситуаціях;
 - **LINE** – домінуюча платформа в Таїланді та з помітною присутністю у В'єтнамі;
 - **Zalo** – основний месенджер у В'єтнамі, де LINE і WhatsApp займають значно меншу частку.
- **Канали цифрових лідерів думок**, блогерів, інфлюенсерів (YouTube, Instagram, TikTok) як місцевих, так і тих, хто має аудиторію в кількох країнах регіону;
- **Тематичні онлайн-спільноти**, такі як Facebook-групи освітян і некомерційних організацій, Telegram-канали інвесторів/аналітиків, регіональні Reddit-форуми, закриті бізнес-нетворки;

- **Подкасти та аудіоплатформи:** насамперед в Індонезії, Малайзії та Таїланді (Spotify, Apple Podcasts, Noice), для охоплення освічених міських аудиторій та розміщення україноцентричних спікерів у регіональних подкастах без необхідності фізичної присутності;
- **Бізнес-комунікаційні платформи та маркетплейси:** e27, StartupSG, Tech in Asia, Deal Street Asia – для просування економічного та технологічного образу України серед стартап-екосистем та інвесторів регіону;
- **Публічні онлайн-лекції, дискусії, вебінари** з українськими спікерами через Zoom, Webex, YouTube Live, Facebook Events як самостійний формат присутності;
- **Цифровий сторітелінг та ігрові платформи**, включаючи інтерактивні візуалізації, віртуальні виставки, 3D-історії з підтримкою VR-окулярів, онлайн-квести, освітні симулятори з елементами гейміфікації.

Внутрішні:

Офіційні канали органів державної влади України

- **Вебсайт МЗС України** та його англomовні акаунти у соцмережах;
- **Особисті акаунти** Міністра закордонних справ, його заступників, речника МЗС, послів, спеціальних представників і т.д.;
- **Офіційні цифрові платформи інших міністерств** і центральних органів виконавчої влади, які беруть участь у зовнішніх комунікаціях: Мінекономіки, Мінцифри, Міноборони, МОН;
- **Урядовий портал gov.ua** та його англomовна версія;
- **Платформи з просування економічного та інвестиційного образу України, канали для ділових аудиторій регіону:** UkraineInvest, Офіс з розвитку підприємництва та експорту (ЕРО), UNIT.City, Diia.City.

Аналітичний, громадський та академічний сектор

- **Вебсайти та сторінки провідних українських аналітичних центрів**, які ведуть зовнішню комунікацію англійською мовою та мають іноземну аудиторію – Центр "Нова Європа", Центр Разумкова, Реанімаційний пакет реформ, Український центр безпекових і гуманітарних досліджень, Українська Призма;
- **Комунікаційні ресурси університетів**, які мають задокументовану міжнародну академічну співпрацю в країнах Південно-Східної Азії: КНУ ім. Шевченка, НАУКМА, КПІ ім. Сікорського, УКУ, ЛНУ ім. Франка, ХНЕУ ім. Кузнеця;
- **Онлайн-платформи наукових програм**, академічних стипендій, міжнародних конференцій і вебінарів за участю іноземних студентів, викладачів і дослідників;
- **Представництва міжнародних освітніх і культурних організацій**, які діють в Україні: British Council, DAAD, Konrad Adenauer Stiftung, Міжнародний Фонд Відродження, Erasmus+ National Office, Fulbright Ukraine.

Медіа, культурні та креативні ресурси

- **Українські медіа з англomовною версією** або орієнтовані на міжнародну аудиторію: Ukrinform, Suspilne International, Euromaidan Press, KyivIndependent, Open4Business;
- **Незалежні документальні та художні медіа-проекти**, які представляють Україну на міжнародному рівні: DocuDays UA, Babylon'13, Real Stories from Ukraine;
- **Платформи культурної дипломатії**: Український інститут, Український культурний фонд, Український інститут книги;
- **Ukrainian World Congress** – партнерський канал для роботи з українськими громадами за кордоном;
- **Цифрові креативні ініціативи**: віртуальні виставки, мультимедійні платформи, AR/VR-досвіди, NFT-арт, цифрові архіви війни/пам'яті.

Амбасадори і мережі довіри

- **Публічні особистості**, лідери думок, науковці, митці, військові, волонтери, які мають міжнародне визнання і виступають амбасадорами України у світі;
- **Українці, які живуть і працюють у країнах Південно-Східної Азії**: їх громадські об'єднання, культурні товариства, асоціації випускників, підприємницькі спільноти;
- **Alumni-мережі міжнародних програм** з документованою присутністю учасників у періоді: Chevening, Erasmus+, Fulbright, програми US State Department – як канали неформального поширення та репутаційного просування;
- **IT-спільноти та стартап-екосистеми з виходом на азійські ринки**: Lviv IT Cluster, Sigma Software Labs, українські команди на регіональних технологічних форумах.

Моніторинг і оцінка реалізації стратегії

Завдання належного моніторингу та оцінки реалізації Стратегії покладається на Департамент публічної дипломатії та стратегічних комунікацій МЗС України. Результати моніторингу є підставою для коригування комунікаційних повідомлень і затвердження плану заходів з реалізації Стратегії на наступний рік.

Базовий цикл оцінки – щорічний, з безперервним моніторингом медіа- та цифрових показників і квартальним зведенням аналітики. Висновки щорічної оцінки є підставою для перегляду пріоритетів, оновлення індикаторів і коригування плану заходів.

Базові індикатори для моніторингу та оцінки реалізації Стратегії викладено в Таблиці 1:

Цілі	Індикатори	Інструменти моніторингу
Побудувати виразний і стратегічно послідовний образ України серед пріоритетних аудиторій країн Південно-Східної Азії – як держави з тисячолітньою історією і самобутньою культурою, яка захищає свою незалежність і водночас є відповідальним партнером у розбудові міжнародного правопорядку та глобальної стабільності.	Відсоток представників ключових аудиторій, які безумовно сприймають Україну як незалежну європейську державу з власною історією, культурою та ідентичністю, у межах міжнародно визнаних кордонів; Рівень впізнаваності України серед ключових стейкхолдерів регіону (представники політичних і бізнес-еліт, медіа та академічної спільноти); Кількість і охоплення комунікаційних проєктів, реалізованих МЗС і ЗДУ у країнах Південно-Східної Азії для формування цілісного образу України; Загальна тональність згадувань України в регіональних медіа (динаміка частки позитивних та нейтральних згадувань).	- Моніторинг регіональних медіа та екосистеми соціальних мереж із аналізом тональності; - Контент-аналіз публікацій провідних видань регіону.

Розкрити природу збройної агресії РФ проти України та її деструктивних наслідків для держав регіону – у контексті продовольчої безпеки, стабільності світових ринків, безпеки морських шляхів, неприпустимості панування права сили у міжнародних відносинах.	Відсоток цільових аудиторій, які розуміють негативний вплив російської агресії на продовольчу безпеку та економіку країн Південно-Східної Азії; Кількість офіційних заяв і рішень урядів держав регіону на підтримку суверенітету та територіальної цілісності України; Результати голосувань держав регіону в ООН та інших міжнародних організаціях щодо резолюцій стосовно збройної агресії РФ проти України (використовуються як контекстний impact-показник, на який Стратегія впливає опосередковано); Кількість експертних досліджень і публікацій у регіоні щодо впливу війни на безпеку морських шляхів, продовольчу безпеку та регіональну стабільність.	• Моніторинг офіційних заяв і дипломатичних позицій держав Південно-Східної Азії; • Аналіз голосувань у міжнародних організаціях (ООН, АСЕАН тощо); • Контент-аналіз продуктів регіональних аналітичних центрів та think tanks; • Опитування місцевих експертних середовищ і лідерів думок; • Медіамоніторинг тональності висвітлення теми російської агресії.
Розбудувати сталу екосистему комунікаційної присутності України в регіоні через місцеві партнерські медіа, цифрові платформи, експертні спільноти, локальних амбасадорів і культурні проєкти.	Охоплення аудиторії через власні та партнерські канали комунікації в регіоні; Кількість локальних амбасадорів України (лідерів думок, інфлюенсерів, політичних експертів, журналістів, культурних діячів), залучених до мережі співпраці; Частота та якість контенту про Україну в партнерських медіа.	• Аналітика цифрових платформ і соціальних мереж; • Оцінка ефективності партнерських медіапроєктів; • Аудит мережі локальних амбасадорів; • Щорічний звіт про стан комунікаційного простору України в Південно-Східній Азії.

Системно протидіяти дезінформації, спрямованій на спотворення образу України в країнах Південно-Східної Азії, шляхом просування власних стратегічних наративів, проактивної роботи з місцевими медіа та формування сталих зв'язків з експертними й академічними осередками регіону.	Кількість дезінформаційних матеріалів про Україну в регіональному медіапросторі, включно із соціальними мережами; Динаміка поширення ключових ворожих наративів (заперечення суверенітету України, обвинувачення України та інші) і охоплення їхніх спростувань; Кількість ініційованих або підтриманих спільних заходів з місцевими фактчекінговими та аналітичними платформами.	- Моніторинг регіональних медіа та основних соціальних мереж для виявлення дезінформаційних кампаній та їх спростувань; - Аналіз даних, отриманих від партнерських фактчекінгових організацій, та спільний моніторинг наративів; - Звіти ЗДУ про реалізовані заходи з протидії дезінформації з конкретними метриками результативності.
Адаптувати комунікацію України до історичної пам'яті, культурних кодів, соціальних та емоційних контекстів Південно-Східної Азії, використовуючи місцеві мови, залучаючи місцевих лідерів думок і партнерські медіа.	Кількість комунікаційних матеріалів, адаптованих до культурних особливостей кожної країни регіону; Обсяг контенту, створеного місцевими мовами; Рівень резонансу культурно адаптованих кампаній за участю місцевих лідерів думок (охоплення, залученість, сприйняття); Ефективність використання локальних історичних паралелей та культурних відсилок.	- Аналіз ефективності контенту регіональними мовами; - Моніторинг резонансу культурно адаптованих кампаній у локальних медіа та соцмережах; - Експертна оцінка якості культурної адаптації за участю місцевих експертів країн регіону.

Зміцнювати систему горизонтальних зв'язків (people-to-people): спільні освітні, культурні та медіапроекти, а також встановлення партнерств між університетами і містами як довгострокові механізми формування довіри та підтримки України.	Кількість діючих освітніх програм та обмінів між Україною та країнами регіону; Чисельність студентів з Південно-Східної Азії, які навчаються в Україні, та українців, які навчаються в регіоні; Охоплення аудиторії культурними проєктами та заходами; Кількість партнерств між університетами, містами-побратимами, науковими та аналітичними центрами; Рівень утримання випускників обмінних програм у мережі контактів з Україною у середньостроковій перспективі (через 2–3 роки після завершення програми); Якість взаємодії в межах партнерств між університетами та містами за оцінками сторін.	• Статистика освітніх обмінів та академічної мобільності; • Моніторинг партнерських угод між інституціями; • Оцінка ефективності культурних програм через опитування учасників; • Динаміка впливу випускників обмінних програм для оцінки довгострокового впливу people-to-people контактів.
---	--	---

Розбудувати інституційну присутність України в Південно-Східній Азії через створення постійно діючих осередків: партнерських центрів при місцевих університетах, шляхом проведення регіональних подій та активного залучення української громади.	Кількість створених і функціонуючих українських комунікаційних і культурних центрів у країнах Південно-Східної Азії; Регулярність проведення українських форумів, конференцій та публічних заходів у регіоні; Активність діаспорних інституцій (товариств, культурних об'єднань), залучених до промоції України; Кількість довгострокових державних програм та ініціатив для регіону Південно-Східної Азії; Стійкість інституційної присутності України в регіоні (тривалість безперервного функціонування центрів, програм, ініціатив).	• Аудит діяльності ЗДУ, українських центрів і представництв; • Моніторинг ефективності роботи із закордонним українством через діаспорні інституції; • Оцінка впливу регулярних форумів і заходів; • Щорічна комплексна оцінка інституціоналізації української присутності в регіоні.
--	--	--

Стратегія розроблена Департаментом публічної дипломатії та стратегічних комунікацій за участі Експертної команди стратегічних комунікацій МЗС у рамках проєкту «Ініціатива з розбудови потенціалу стратегічних комунікацій ЄС-Україна».

Стратегію ухвалено Наказом МЗС від 23.07.2026

